

[Edel Saunte.]

Det vil de have meget vanskeligt ved at forstå. Vi kan måske godt se det rimelige heri, vi, som sidder og passer på statskassens penge, men jeg tror, at hvis man stod på den anden side og skulle sørge for at skaffe penge til forførselse af sit barn, ville man have meget svært ved at forstå det helt.

Jeg har forstået, at vi skal se på dette lovforslag i et udvalg. Jeg vil da kun, inden jeg slutter, endnu engang, uanset de kritiske bemærkninger, sige, at jeg er meget taknemlig for den væsentlige forbedring, loven vil betyde for de enlige mødre.

Søren Andersen: Lovforslaget indeholder en regulering af de indtægtsgrænser, efter hvilke enlige mødre kan få normalbidraget forskudsvis udbetalt af det offentlige. Indtægtsgrænserne, er nu henholdsvis for København, købstæderne og landdistrikterne: 7 490 kr., 6 590 kr. og 5 540 kr. Naturligvis trænger disse beløb til en revision, men det forekommer mig, at man er kommet noget højt op, når de nye beløb sættes til 12 000 kr., 10 560 kr. og 8 880 kr. Vi må jo ikke glemme, at det her drejer sig om noget nær det samme som skattepligtige indtægter; at der bag f. eks. en københavnsk indtægt på 12 000 kr. meget vel kan ligge en realindtægt på 15 000 kr. Jeg vil meget gerne under det udvalgsarbejde, som skal finde sted — for jeg går ud fra, at vi får tid til et udvalgsarbejde, ellers kunne man være kommet med lovforslaget noget før — have noget at vide om, hvad der ligger til grund for de tal, som nu er kommet frem, hvorfor man, skal vi sige, netop har ramt de tal, som foreligger her.

Det halter også med argumentationen, når man siger, at indtægtsgrænsen ikke ændres, hvad angår de understøttelser, der er af bidragsmæssig karakter — der tænkes her på bidrag til børn af enker og enkemænd — men kun for, hvad angår de forskudsvisse udbetalinger. Man må ikke glemme, at det plejer at være ca. 50 pct., der kan inddrives — jeg havde ikke tallene før, men det ærede medlem fru Edel Saunte nævnte, at tallet stadig var 50 pct. — og vi har jo gentagne gange haft love til behandling, der skulle give en betydelig bedre inddrivning. Jeg vil da også gerne

se talmaterialet og se, om de kræfter, vi har lagt her, skulle være fuldkommen spildt. Men jeg går altså ud fra, at tallet stadig væk ligger på omkring 50 pct. med de store variationer, der er rundt omkring i landet, og så synes jeg nok, der kunne være god grund til at se på forholdet. Det er jo slet ikke småpenge, staten taber. Det nævnes, at denne lov vil komme til at koste 4 mill. kr., måske noget mere i starten, og disse 4 mill. kr. må man regne med stort set er de penge, som ikke kan erholdes.

Jeg vil også gerne vide noget om, hvad ordningen koster i sin helhed. Det nævnte tal drejer sig jo kun om den merudgift, loven vil medføre. Det er naturligt, at det offentlige sikrer de mindrebemidlede, men ordet mindrebemidlet bruges jo på så mange måder og i så mange former, og efter min mening er vi absolut kommet for højt op i den henseende. Mange skatteydere, der sidder hårdt i det økonomisk, kommer i virkeligheden til at betale for dem, der har bedre råd, hvis vi sætter indkomstgrænserne således, som det er foreslået her.

Det forekommer mig også, at forskellen efterhånden er blevet for stor mellem beløbene i de tre kommunegrupper. Der er et interval fra 12 000 kr. til 8 880 kr. Vi har jo ret ofte på andre områder set på dette forhold og er kommet til det resultat, at der bortset fra boligforholdene ikke er ret megen forskel på leveomkostningerne. Disse kvinder skal bruge pengene til at ernære sig og deres børn for. Jeg kan derfor ikke se, at der er grundlag for den store forskel.

Vi vil gerne være med til at hjælpe disse kvinder til en bedre inddrivning af underholdsbidrag, men vi kan ikke gå med til, at man går så højt op som foreslået; i så fald nærmer vi os næsten den tankegang, at det ikke længere — bortset fra de mindrebemidlede — er den enkeltes pligt at sørge for at få fat i disse penge.

Vi kan se på de ting, jeg her har nævnt, i udvalget. Der er med andre ord behov for ikke så ringe en udvalgsbehandling, og vi må gå ud fra, af hensyn til parlamentarisk skik, at der er tid til en sådan udvalgsbehandling. Jeg skal tilsige for mit partis vedkommende en velvillig behandling i udvalget og slutte med at sige, at